

vi dC i declarada espai de protecció arqueològica per la Generalitat el 2002), amb l'objectiu de protegir la zona de la pressió urbanística costanera.

Donació del ceramista Carles Sala

El ceramista i artista Carles Sala, de la Bisbal d'Empordà, ha fet una donació de cent vuit peces al Terracotta Museu: setanta-tres obres pròpies i trenta-cinc peces creades conjuntament, en els anys vuitanta del segle passat, amb el pintor barceloní establert a Palafrugell Modest Cuixart (1925-2007). Cuixart va voler experimentar, en aquella època, amb l'argila cuita. Fruit d'aquella col·laboració va sorgir una col·lecció d'unes tres-centes peces, amb formes singulars i plenes de la fantasia de Cuixart, que combinen la terra i l'argila amb materials preciosos. La donació ha coincidit amb la publicació del llibre *Carles Sala, d'oller a artista de la ceràmica*, escrit per Vicenç Rosich (1949-2024), amic de Sala i més conegut per haver estat president del Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Girona i de Catalunya. El llibre sobre el ceramista en repassa la vida, la trajectòria professional i artística, i els viatges que va fer a França, el Japó, Cuba i l'Àfrica per aprendre diferents tècniques i ensenyar-les després als aprenents de l'ofici. El museu ha exposat les obres de Carles Sala de manera que es pot observar l'evolució constant de l'artista i el seu esforç per innovar en colors i tècniques. Tal com defineix la presentació que el museu va fer fa uns mesos de les obres exposades, Sala ha portat la ceràmica bisbalenca «cap a una ceràmica d'autor».

>> Sofia Garçon durant l'acte de presentació del llibre *Fontanals de Cerdanya* al local social de Queixans, el gener d'enguany.

Puigcerdà (2015), la vall del riu Duran (2021), Bolvir (2022) i Guils de Cerdanya (2025).

Sofia Garçon centrà l'acte en el treball de recerca que va fer i en els projectes que s'han obert gràcies a la investigació, i va agrair la col·laboració dels veïns del municipi, que ha estat fonamental per poder desenvolupar alguns dels temes. Un estudi centrat en la consulta de fonts primàries en arxius i una extensa bibliografia que li han permès treballar un ventall de temes que van des de l'arqueologia fins al turisme passant per la història, el patrimoni i l'agricultura, entre d'altres.

La recerca de Garçon, d'un rigor excepcional, ha quedat recollida en la primera monografia dedicada íntegrament al municipi de Fontanals de Cerdanya.

L'àngel de la mort, patrimoni escultòric al cementiri de Puigcerdà

La brigada de l'Ajuntament de Puigcerdà ha fet una intervenció a la tomba de la família d'industrials puigcerdanencs Salvadó Simón, situada al cementiri de la mateixa població.

Es tracta d'una obra d'art funerari presidida per l'escultura *L'àngel de la mort*, obra de l'escultor Rossend Nobas feta el 1882 en marbre de Carrara. La resta del conjunt va ser concebut per l'arquitecte Emili Sala.

La tomba presentava signes evidents d'abandó i l'actuació ha permès consolidar el basament de granit, que patia importants desprendiments, i la tanca de ferro que, si bé en mal estat, es manté dreta a tot el volt de la tomba. En un futur, caldria valorar la possibilitat de restaurar el conjunt, i especialment l'escultura, perquè en l'estat que presenta actualment, per exemple, es fa difícil valorar el treball que Nobas va fer a les ales de l'àngel. El sepulcre mereix ser reivindicat, ja que es tracta d'una de les millors obres del patrimoni escultòric del segle XIX que es conserven a la vila.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Un nou reconeixement a la plaça Major d'Olot | Aquest espai urbà ha estat nominat al Premi d'Arquitectura Contemporània de la Unió Europea - Premis Mies van der Rohe 2026. Darrerament, s'han anunciat les quaranta

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM AUGER

Sofia Garçon publica la primera monografia de Fontanals | El darrer 10 de gener, Sofia Garçon presentà el llibre *Fontanals de Cerdanya*, de la col·lecció «Quaderns de la Revista de Girona» al local social de Queixans. Es tracta del setè volum que la col·lecció dedica a la Cerdanya després de la publicació dels quaderns de Puigcerdà (1993), Llívia (2000), la Vila Nova de

>> Vista parcial de la plaça Major d'Olot, l'any 2025. (Foto: QUIM ROCA MALLARACH)

obres seleccionades. N'hi ha set que corresponen a Espanya; d'aquestes set, quatre són a Catalunya, i entre aquestes hi ha la plaça Major, projecte d'Eduard Callís i Guillem Moliner, que signen com a Un Parell d'Arquitectes; Pep de Solà-Morales, també arquitecte, i l'artista Quim Domene. El jurat ha tingut en compte la renovació dels edificis que ja hi havia. En les deliberacions dels qualificadors s'ha examinat l'estat actual de l'arquitectura a Europa, en el qual es veu la voluntat d'oferir una arquitectura de qualitat per a tot-hom i alhora contribuir als objectius climàtics del Pacte Verd Europeu, i han opinat que les obres seleccionades assumeixen aquestes responsabilitats.

Veus de Maià de Montcal i Dosquers | Un seguit d'entrevistes a una setantena llarga de veïns ha donat peu a la publicació de *Veus de Maià de Montcal i Dosquers*, d'Anna Prujà. Com tota aquesta mena de llibres, és el resultat d'una feina constant de recerca feta durant anys, en el qual s'evoquen les vivències de moltes persones amb qui s'ha entrevistat. Hi consten un seguit d'actes d'èpoques pretèrites que havien arribat a aplegar força gent, com ara els pastorets, el teatre al casal o les caramelles; també s'hi fa un repàs de les botigues que hi havia al poble i que han desaparegut. A més, l'autora ens recorda que les muntanyes de l'entorn eren plenes de gent que baixava cada setmana a buscar pa a cal flequer i tot el que els fes falta; les tradicions del camp, com segar i batre; les muntances del porc o el coneixement de les herbes remeieres, tot tan llunyà de la vida actual.

El Cosidor de Càritas Garrotxa | L'empresa d'inserció sociolaboral anomenada Ecosol pertany a Càritas Diocesana de Girona i té com a objectiu donar oportunitats a persones amb habilitats, però que no estan en el món laboral per diferents circumstàncies. Una de les activitats que desenvolupa a la Garrotxa és el Cosidor, un taller de confecció que va néixer amb la idea d'afavorir la inserció tot aprofitant els residus de les indústries locals que no tenen sortida i donar-los una altra vida. S'han obtingut uns resultats ben reeixits i ara tenen una marca pròpia nova: Niuco. El 2025, Ecosol va fer el 20è aniversari, i ja ha contractat 133

persones en risc d'exclusió al llarg de tots aquests anys, amb un índex d'inserció en el món laboral superior al 50 %.

Un mapa sanitari nou | S'ha satisfet la petició de la població ripollesa de la vall de Camprodon d'annexar-se a l'àrea sanitària de la Garrotxa, ara que es crea el nou mapa sanitari del país. L'alcalde de Camprodon afirma que la població té una estreta relació amb Olot i voldria tenir el seu hospital com a referència, ja que els camprodonins tenen tirada cap a la Garrotxa, i sempre han reclamat que la seva àrea d'influència sigui Olot-Trueta. Les autoritats han afirmat que això no afectarà en cap cas ni l'activitat ni el pressupost de l'Hospital de Campdevàrol, on anaven fins ara. L'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses també va manifestar la mateixa voluntat de tenir l'Hospital d'Olot com a referent, perquè ja comparteixen projectes conjunts de turisme i cultura amb la població.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Els saltencs fan coses | Vinculada a la UdG, però amb seu a Salt, hi ha la Universitat de les Arts ERAM, a la Factoria Cultural Coma Cros. Entre altres títols, com el grau en Comunicació Audiovisual i Multimèdia, i també el de Moda, s'hi pot obtenir el d'Arts Escèniques i Interpretació, que no s'ofereix en cap altra entitat de Catalunya. Per cert: fins a finals de maig hem pogut veure una gran part de les pintures de Vicenç Huedo, professor de dibuix durant quinze anys a l'Escola Municipal d'Art de Girona, exposades en vuit espais de la ciutat, en una mostra contundent en homenatge de l'artista, capaç de retratar la realitat i també de crear-la fins a fer-la possible i versemblant.

Tornem a Salt. A Les Bernardes, hem pogut veure aquest hivern l'exposició «Arrels» de l'artista Dolors Puigdemont (Amer, 1950). Amb inicis en la pintura, ha anat explorant estructures en volum que depassen l'escultura clàssica i s'ha anat endinsant en formes de grans dimensions, fetes a partir de materials diversos, i que juguen

amb la verticalitat, la llum, les transparències i els espais intersticials. Es podria dir que crea tapissos en 3D, amb materials que evoquen lleugeresa: teles, fils, gasa, malla metàl·lica, vidre i materials naturals, com restes de poda, canyes... «Arrels» és d'aquelles mostres que no deixen indiferent, darrere de les quals hi ha influències de filòsofs i artistes que han reflexionat sobre la creativitat com a eina per entendre el cosmos.

I deixem Salt amb el record a Miquel Casellas, economista, activista cultural incansable i defensor del ciutadà d'aquesta vila entre 2013 i 2106, i que ens va deixar el gener passat.

Menjar i beure a Girona | Com sempre, el Fòrum Gastronòmic ha atret professionals en un format ja consolidat en què xefs, professionals de sala, sommeliers i empreses emergents del sector han donat prova del seu ofici i talent. Aquesta quinzena edició tenia com a tema central l'escudella i la carn d'olla —tot fent una picada d'ullet a les gyozes, un plat oriental ja present a molts restaurants d'arreu—: unes propostes innovadores per posar al dia aquest clàssic de la cuina quotidiana i tradicional. Els professionals de sala van premiar el periodista Jordi Bosch i Molinet per la feina de difusió d'aquest ofici, insubstituïble però sovint difuminat pel de xef, més mediàtic.

Ens hauria agradat poder-hi comparar tastets i opinions amb un altre gran periodista, de tracte afable i de mirada intensa, que va morir just abans de Nadal. Va ser director d'*El Punt* entre 1982 i 1985, un període en què el rotatiu es va consolidar i va créixer notablement. Parlem de Pep Collelldemont (Sant Feliu de Pallerols, 1938).

Retards | A Girona, darrerament, sembla que tot va tard, a més dels trens. Amb brutícies i incivisme —ja part del paisatge—, s'albiren núvols burocrà-

>> Certs obstacles pertinaces formen part de l'encant urbà.